

РЕШЕНИЕ

№ 4801

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 19.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3943** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е след постановяване на Решение № 3712 от 06.04.2023г. по адм.д. № 802/2023г. на Върховен Административен съд, Първо отделение, с което е отменено Решение № 6480/04.11.2022г. на Административен съд – София град, постановено по адм.д. № 11294 по описа на съда за 2021година и делото е върнато за разглеждане от друг състав на съда, при спазване дадените указания в мотивите.

Делото е образувано по жалба Вх. № 39270/10.11.2021г. по описа на АССГ, на „МАРТИ- 76“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], представлявано от И. Х. И. и М. И. С., депозирана от последния, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220620004241-091-001 от 31.03.2021г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Б. К. С. – ръководител на ревизията, изцяло потвърден, в обжалваната по административен ред част, с Решение № 1590/13.10.2021г. на Директор Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП С., с който са допълнително определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 83 862,24 лв. -вследствие непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. с ЕИК[ЕИК], „А.“ Е. с ЕИК[ЕИК], „БДП К. 98“ Е. с ЕИК[ЕИК], „Г. Т.“ Е. с[ЕИК], „ИВСА“ Е. с ЕИК[ЕИК], „К. ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ЕООД с ЕИК[ЕИК], „РИОМ ДИВА" Е. с ЕИК[ЕИК], „Р. – РАР“ Е. с ЕИК[ЕИК], „ТУНДЖАЙ“ЕООД с ЕИК[ЕИК] и начислените лихвите за забава в размер на 17 817,44 лв., за данъчни периоди, за които

е извършена ревизията: 01.01.2016-30.06.2020г. В останалата част РА не е обжалван и е влязъл в сила.

В жалба се твърди, че оспореният РА незаконосъобразен и необоснован, издаден в противоречие с материалноправните разпоредби. Оспорва се отказаното право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС. Навеждат се аргументи, че в хода на ревизионното производство са събрани достатъчно доказателства, които обосновават извод за реалност на процесните доставки. Възражава се срещу констатациите на органите по приходите свързани с доставките, за които е отказан данъчен кредит, като се твърди тяхната действителност и наличието на документалната им обезпеченост според изискванията на ЗДДС. Прави се искане за отмяна на оспорения РА, като незаконосъобразен, поради необоснованост и противоречие с материалния закон. В съдебно заседание жалбоподателя редовно призован, чрез процесуалния му представител, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юриконсулт Н., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Излага аргументи, че не са били надлежно доказани наведените от жалбоподателя твърдения. Поддържа съображенията и изводите изложени в Решение № 1590/13.10.2021г. на Директор Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП С.. Претендира юриконсулско възнаграждение.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена, не се представлява и не изразява становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220620004241-020-001/14.07.2020г., издадена от Х. Б. М., на длъжност началник сектор в ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-803/07.06.2017г. на директор на ТД на НАП С., с която е възложено извършване на ревизия на „МАРТИ- 76“ ЕООД, за определяне на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2016г. до 30.06.2020г. Заповедта е връчена по електронен път на дружеството на 10.08.2020г. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22220620004241-020-002/06.11.2020г. и №Р-22220620004241-020-003/30.11.2020г., издадени от органа възложил ревизията, е бил продължен срокът на ревизията.

По ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22220620004241-092-001/12.03.2021г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу констатациите в доклада.

Ревизията приключва с РА №Р-22220620004241-091-001/31.03.2021г., издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Б. К. С., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

С частта на оспорения РА, в хода на административното и съдебното производство, не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 83 862,24 лв.

В хода на ревизията е констатирано, че основната икономическа дейност на „МАРТИ-76“ ЕООД в периода е била- пране, химическо чистене и търговия и ремонт на бяла техника втора употреба.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е

връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения, по които същото е представило исканите документи. В хода на оспорването по административен ред, са представени допълнително и други писмени доказателства: договори и граждански договори, които са били обсъдени в мотивите на решението на Директора на Дирекция „ОДОП“.

В хода на ревизионното производство, на основание чл. 45 от ДОПК са били възложени и извършени насрещни проверки на 9 дружества -преки доставчици, за което са съставени протоколи за извършена насрещна проверка, подробно описани в РД. Констатациите на органите по приходите са били следните:

1/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 24 000,00 лв. по 16 фактури, издадени от „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. за данъчни периоди м. 11.12.2018г., м. 02.2019г. В хода на насрещната проверка до сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице №П-22221120148015-040-001/28.05.2020г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи и писмени обяснения. Констатирано е, че соченият доставчик е отразил в дневника си за продажба само 10 фактури към ревизираното лице. От ревизираното лице са представени -16 фактури, приемо – предавателни протоколи, транспортни документи. За фактурите е посочено, че са разплатени в брой

Предмет на доставките са спрей за почистване, метли, ароматизиращ спрей /бор, цветя, океан/, кремообразуващ почистващ препарат, прахообразен почистващ препарат, чували на ролки, четки, хидроизолационна мембрана, топлоизолационна мембрана и др. почистващи препарати съгласно представените приемо - предавателни протоколи. Към фактурите са приложени пътни листа и товарителници. От същите е установено, че транспортът е извършен с Ф. Транспортер с номер СА7933ТК. След проверка е установено, че посоченият товарен автомобил е собственост на „МАРТИ-76“ ЕООД. За водач е посочен М. И. С. - управител на „МАРТИ-76“ ЕООД. Съгласно представените документи стоката е взета от адреса на доставчика в [населено място], [улица]. Този адрес е адресът на управление и адрес за кореспонденция на „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е.. Същият многократно е посещаван от органи по приходи, но не е открит представител на дружеството или пълномощник. Извършената проверка в ПП „СУП“ е установила, че проверяваното дружество е декларирало 5 касови апарата за търговски обекти в [населено място], като четири от тях са deregистрирани към датите на издаване на спорните фактури.

Представен е и счетоводен дневник на сметка с доставчик „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е., от който органите по приходите установяват, че закупените материали са изписани в разходите за почистване, а хидроизолационните материали формират себестойността на строящ се актив „цех“ който е посочен в сметка 613.

Посочено е, че на дружеството е извършена ревизия по реда на ЗДДС за период м 10.2017г. до м.11.2018г., в хода на която са установени задължения за ДДС.

2/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 000,00 лв. по 4 фактури, издадени от „А.“ Е. за данъчен период м. 01.2020г. В хода на насрещната проверка до сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № П-22221220148014-040-001/14.09.2020г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи. За ревизирания период дружеството няма назначени лица по трудови правоотношения. Дружеството не е подавало справки по

чл. 73 от ЗДДФЛ, няма търговски обект, фактурите не са отразени в дневник продажби и СД по ЗДДС.

От ревизираното лице е представен договор от 03.01.2020г. сключен между „АОРНЕТ“ ЕООД и „МАРТИ-76“ ЕООД с предмет ежедневно почистване на сградата, заедно с ниво -1 и двор, перално помещение, санитарно хигиени помещения, фойета, стълбище, асансьор и др. площи намиращи се на адрес [населено място] [улица] РЗП 5200 кв.м.

Органите по приходите посочват, че липсва информация за лицата, извършили услугите, както и за машини, инвентар и др. Посочено е още, че декларираният предмет на дейност от доставчика- компютърно програмиране и дейности по разработване на софтуер, не може да бъде обвързан по никакъв начин с фактурираните услуги по почистване с оглед на което не признават правото на приспадане на данъчен кредит.

3/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 032,00 лв. по 2 фактури, издадени от „БДП КОМЕРС 98“ ЕООД за данъчен период м. 03.2020г. До сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице №П-22221320148011-040-001/14.09.2020г. връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи. При извършена проверка е констатирано, че за ревизирания период няма лица назначени на трудов договор.

От ревизираното лице са представени фактурите, стокови разписки. В същите са индивидуализирани материалите, които са закупени, посочен е броят, единична цена. От същите е видно, че предмет на доставката са ензимен прах за пране, препарат за почистване на петна, био препарат за петна с активен кислород, омекотител, ароматизатори за пране и др. почистващи препарати. Към фактурите са приложени пътни листа и товарителници, видно от които транспортът е извършен с Ф. К. с номер СА2644ХС, собственост на ревизираното лице.

4/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 294,00 лв. по фактура №200403/31.07.2018г., издадена от „ГАТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД за данъчен период м.07.2018г. В хода на насрещната проверка до сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице №П-22220620148010-040-001/14.09.2020г. връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи. При извършена проверка в информационните системи на НАП е констатирано, че за ревизирания период дружеството няма назначени лица по трудови правоотношения.

От ревизираното лице е представена процесната фактура, касова бележка от устройство ZK099507, както и договор от 02.07.2018г. с предмет ремонт на обект цех в [населено място], [улица]. Представен е протокол за установяване на извършените натурални видове СМР от 31.07.2020г. на посочения обект. От същия се установява, че се касае за разбиване на бетон ръчно 310 кв. м. за сума 4278,00 лв., армировка за бетонова настилка мрежа №8, вкл. столчета 128,42 кг. на стойност 122,00 лв., бетон В 30 в бетонова настилка Н.5 см 15 куб.м. на стойност 2070 лв. Общата сума на протокола е в размер на 6470,00 лв. и формира цената на фактурата. Представена е количествено стойностна сметка за обекта.

5/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 076,66 лв. по 4 фактури, издадени от „ИВСА“ ЕООД за данъчен период м. 03.2017г. В хода на насрещната проверка до сочения доставчик е изготвено Искане за

представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № П-22221020148007-040-001/14.09.2020г. връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи.

От ревизираното лице са представени фактурите. Предмет на доставка са сушилни и перални втора употреба, а като услуга е фактурирана доставка по транспорт. Фактурите са платени в брой. Представени са касови бележки издадени от фискално устройство с №DY390254. От ревизираното лице са представени документи, видно от които транспортът е извършен с Ф. К. с рег. [рег.номер на МПС], собственост на ревизираното лице.

б/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 12 000,80 лв. по 8 фактури, издадени от „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за данъчни периоди м. 092018г. и м.10.2018г. В хода на насрещната проверка до сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице №П-22221120148005-040-001/14.09.2020г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи.

От ревизираното лице са представени процесните фактури. Предмет на доставката по фактура 432/03.10.2018г. и 412/05/09.2018г. са услуги за почистване и поддръжка на офис, складови и дворни площи, мазета. Фактурите са разплатени в брой. Представени са касови бележки издадени от фискално устройство с № DY415703. Представен е Договор от 01.09.2018г. сключен между „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „МАРТИ-76“ ЕООД с предмет почистване и поддръжка на офис, складови и дворни площи, мазета. Цената по договора е определена на 50 000,00 лв. Представено е уведомително писмо, с което считано от 01.11.2018г. договарът се прекратява поради некачествено и системно неизпълнение на договорената услуга.

По останалите фактури обект на доставка са работно облекло, каменна вата перилни и почистващи препарати. Фактурите са разплатени в брой. Приложените към фактурите касови бележки са издадени от фискално устройство с №DY415703 - регистрирано за обект за ТЕ със строителни материали, с адрес [населено място], район „К. поляна“, ул. 323-та. Посоченият адрес /гр. С., ул. 323, №10/ е вписан като седалище и адрес на управление и адрес за кореспонденция на „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Към фактурите са приложени стокови разписки. В същите са индивидуализирани материалите, които са закупени, посочен е броят им. Транспортът е извършен с Ф. Транспортер с рег. [рег.номер на МПС] - собственост на ревизираното лице.

7/. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 18 000,00 лв., по 12 фактури, издадени от „Р. Р.“ ЕООД за данъчни периоди от м. 03.2019г. до м. 05.2019г. В хода на насрещната проверка до сочения доставчик е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № П-22221120148001-040-001/14.09.2020г., връчено на ел. адрес, не са представени исканите документи.

От ревизираното лице са представени фактурите. Констатирано е, че фактури: №[ЕГН]/07.03.2019г., №[ЕГН]/18.04.2019г. и №[ЕГН]/20.05.2019г. са с предмет на доставка услуги за почистване и поддръжка на офис, складови и дворни площи. Фактурите са разплатени в брой. Представени са касови бележки издадени от фискално устройство №DY435139. Представен е Договор от 04.02.2020г. сключен между „РУМИСТРОЙ РАР“ ЕООД и „МАРТИ-76“ ЕООД с предмет ежедневно почистване на сградата, заедно с ниво -1 и двор, перално помещение, санитарно хигиени помещения, фойета, стълбище, асансьор и др. площи намиращи се на адрес

[населено място] [улица] РЗП 5200 кв.м. Договорената цена е в размер на 8 000,00 лв. месечно без ДДС. Представени са протоколи за приемане на извършените услуги. По останалите фактури, обект на доставка са хидроизолационна мембарана, тополоизолационни материали, перилни, миялни, почистващи материали. Фактурите са разплатени в брой. Към фактурите са приложени приемно предавателни протоколи. В същите са индивидуализирани материалите, които са закупени, посочен е броя и цената- спрей за почистване, метли за външно почистване, различни перилни ароматизатори, кремообразен и прахообразен препарат за почистване, чували за боклук, за опаковане, четки, хидроизолация и др. строителни материали. Транспортът е извършен с Ф. Транспортър с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на ревизираното лице.

8/. Ревизираното лице е ползвало данъчен кредит в размер на 12 000,00 лв. по 8 фактури, издадени от „ТУНДЖАЙ“ ЕООД през данъчни периоди м. 10.2019г. и м. 11.2019г. На доставчика е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения по реда на чл. 32 от ДОПК, но такива не са представени. При извършена справка е установено, че соченият доставчик е отразил само 7 фактури, издадени на ревизираното лице в дневниците за продажба. От ревизираното лице са представени фактури. Констатирано е че фактура №[ЕГН]/07.11.2019г., е с предмет ремонти на северна покривна конструкция, улуци, водостоци, хидроизолация. Представен е договор сключен между двете дружества от 10.08.2019 г., за ремонт и почистване на водни и водосборни канали и утаители. Представен е протокол за установяване на СМР от 07.11.2019г.; приемно-предавателен протокол от 09.10.2019г. за приемане на хидроизолационни материали; приемно- предавателен протокол от 07.10.2019г. за приемане на извършените ремонтни работи. Представена е фактура [ЕГН]/09.10.2019г. за покупка на хидроизолационните материали. Представена е фактура [ЕГН]/ 07.10.2019г. с предмет ремонти и поддръжка на водни и водосборни съоръжения, улуци, водостоци, канали и утаители. Представен е договор от 20.02.2019г. за аварийен ремонт на северна покривна конструкция –улуци, водостоци и хидроизолация. Представена е количествено стойностна сметка относно вложените материали и труд по посочения договор и декларираната услуга. Представен е Договор за почистване от 01.10.2019г. с предмет ежедневно почистване на сграда заедно с ниво -1 и двор находяща се в [населено място] [улица] РЗП 5200 кв.м. и перално помещение, цената на услугата е определена в размер на 8000,00 лв. без ДДС. За услугата от „ТУНДЖАЙ“ ЕООД са издадени фактури №[ЕГН]/05.11.2019г. и №[ЕГН]/02.10.2019г. Фактурите са разплатени в брой. Приложени са касови отчети издадени от фискално устройство с №DY354150.

„ТУНДЖАЙ“ ЕООД е включило фактурите в СД и дневниците за

продажби. Констатирано е несъответствие между предмета на доставките, деклариран в дневниците за продажби на „ТУНДЖАЙ“ ЕООД и предмета на доставките, деклариран в дневниците за покупки на ревизираното лице.

Всички фактури в дневниците за продажби на „ТУНДЖАЙ“ ЕООД са с предмет на доставките „услуги“, докато същите фактури са включени в дневниците за продажби на ревизираното лице с предмет „услуги“ и „материали“.

При извършена справка в ИС на НАП относно регистрирани фискални устройства по Булстат е установено, че през 2019г. няма регистрирани касови апарати. Дружеството е декларирало два касови апарата /обект за разнообразни стоки и обект за продажби на пердета и завеси/, които са deregистрирани през 2015г. и 2017г.

9/. Ревизираното лице е ползвало данъчен кредит в размер на 4 458,78 лв. по 16 фактури, издадени от „РИОМ ДИВА“ ЕООД за данъчни периоди м. 10.2015г. и м. 11.2015г.

На доставчика е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения по реда на чл. 32 от ДОПК, но такива не са представени.

От ревизираното лице са представени фактурите. Установено е че предмет на доставка са микрофибърни кърпи, гъби за почистване, ароматизатори с помпа, дезинфектанти, препарати за почистване на кожа, препарат за почистване на килими и дамаски, течни перилни препарати, прах за пране, омекотител, гел за почистване на тоалетни чинии, препарат за под, електронен ароматизатор, течен сапун и др. перилни, миялни и почистващи материали. Фактурите са разплатени в брой. Приложени са касови отчети издадени от фискално устройство с №DY378525. Към фактурите са приложени стокоски разписки, в които са индивидуализирани стоките. Приложени са пътни листа и товарителници, от които се установява че транспорта е осъществяван с Ф. Транспортер, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на ревизираното лице и е извършен от К. Х. – шофьор, назначен в „МАРТИ 76“ ЕООД.

Предвид изложеното, относно доставките на перилни препарати, сушилни и перални- органите по приходите заключават, че в приемо-предавателните протоколи не е посочено мястото, където е предадена стоката. В хода на ревизията не е установено сочените доставчици да разполагат със съответните количества стоки /материали/, които да бъдат прехвърлени на ревизираното лице. Констатирано е че същите не притежават кадрова обезпеченост. Посочено е още, че въпреки представените доказателства за извършен транспорт не може да се установи от къде се товарени стоките, тъй като и в товарителниците и

пътните листа са посочени адресите на регистрацията на дружествата, на които не са установени търговски обекти. Посочено е още, че в хода на ревизията са представени копия от фискални бонове, които не са издадени от касовите апарати регистрирани от „АВТОКАВАЦИТЕ 2“ ЕООД. Фактурите издадени от „БДП КОМЕРС 98“ ЕООД са разплатени в брой, но не са представени касови бележки. Относно получените доставки от „ИВСА“ ЕООД е отбелязано, че дружеството в своите дневници по ЗДДС декларира услуги, а представените от ревизираното лице фактури касаят доставки на перални и сушилни. Относно издадените фактури от „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и приложените фискални касови бележки към тях е установено че същите се издават близо месец след издаване на фактурата.

Относно доставките на услуги от „АОРНЕТ“ ЕООД, „ГАТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „РУМИ СТРОЙ“ ЕООД, „ТУНДЖАЙ“ ЕООД в хода на ревизията е констатирано, че същите нямат назначени лица по трудови или извън трудови правоотношения, в периода на фактурираните услуги. Посочено е още, че с изключение на „ГАТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, сочените доставчици нямат подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за периодите на издаване на фактурите.

Въз основа на констатираните в хода на ревизията факти, обективирани в РА и РД, ревизиращите органи, след анализ на фактическата обстановка, са приели, че не се установяват реално осъществени доставки, от посочените преки доставчици /т.1-9/, поради което и на основание чл. 68, ал.1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС са отказали признаване на данъчния кредит в размер на 83 862,24 лв. и са начислили лихва за забава в общ размер от 17 817,44 лв.

В хода на административното обжалване, са представени от жалбоподателя, относно доставките с предмет перилни препарати и хидроизолационните материали от „АВТОКАВАЦИТЕ -2“, „БДП К. 98“ Е., „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „РУМИСТРОЙ - РАР“ ЕООД, „ТУНДЖАЙ“ ЕООД и „РИОМ ДИВА“ Е. фактури от предходни доставчици, като всички фактури, издадени от предходни доставчици са от едно лице: „ФЛОР ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД с[ЕИК]. За „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД като втори предходен доставчик е посочен „АГРО ГБР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. За „ИВСА“ Е. са представени фактури само от предходен доставчик „АГРО ГБР“ ЕООД.

Така, според представените от жалбоподателя доказателства всичките девет спорни преки доставчици са купували стоките от едни и същи двама предходни доставчика „ФЛОР ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД и „АГРО ГБР“ ЕООД в периодите от 2015г. до 2020г.

Въз основа на извършена проверка от информационната система на НАП, в хода на административното производство е установено, че: „ФЛОР ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД и „АГРО ГБР“ ЕООД не са регистрирани и никога не са били регистрирани по ЗДДС, като управител на двете дружества е едно и също физическо лице – С. П.. Фактурите от „ФЛОР ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД и „АГРО ГБР“ ЕООД са без ДДС. Преките доставчици на жалбоподателя не са включили в дневниците за покупки опростените фактури. По отношение на доставчика „ФЛОР ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД, е установено, че дружеството не е отчитало през годините приходи от продажби на стоки в отчетите за приходите и разходите. Дружеството ежегодно е отчитало приходи от услуги и по-конкретно - от търговско-посредническа дейност, в порядъка на 40-50 хиляди лв. По отношение на разходите се установява, че е отчитало само разходи за „външни услуги“ - отново в порядъка на 40-50 хиляди лв.

За „АГРО ГБР“ ЕООД се установява напълно аналогична фактическа обстановка. Дружеството не е отчитало през годините приходи от продажби на стоки в отчетите за приходите и разходите. Ежегодно е отчитало приходи от услуги и по-конкретно - от търговско-посредническа дейност, в порядъка на 40-50 хиляди лв. По отношение на разходите се установява, че е отчитало само разходи за „външни услуги“ - отново в порядъка на 40-50 хиляди лв.

С жалбата пред Директор Дирекция ОДОП са представени и договори за наем на недвижим имот, в които преките доставчици „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е., „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „РУМИСТРОЙ - РАР“ ЕООД и „ТУНДЖАЙ“ ЕООД са посочени като „наематели“. При всички договори за „наемодател“ е посочено едно и също юридическо лице – „ГАЛАКТИК МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. В договорите с „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД /от м. 08.2018г./ и „ГАЛАКТИК МЕНИДЖМЪНТ“ ЕООД – наемодател /от м. 01.2019г./ обект на наема е магазин с площ от 63 кв. м. в [населено място], [улица]. В договорите с „ТУНДЖАЙ“ ЕООД /от м. 09.2019г./ и „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. /от м. 10.2018г./ обект на наема е магазин с площ от 77 кв. м. в [населено място], [улица]. Във всички договори е записано, че наетите обекти /„магазини“/ ще се ползват за склад за материали от наемателите. Констатирано е несъответствие между обектите предмет на наем и данните в товарителниците, за място от което са натоварени стоките от „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД – [населено място], район „К. поляна“, [улица], а за място на натоварване на стоките от „РУМИСТРОЙ - РАР“ ЕООД и „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. - [населено място], район „К. поляна“, [улица]. Същевременно е

установено, че Управител на „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. и „РУМИСТРОЙ - РАР“ ЕООД е физическото лице Р. А. Р.. Последният е управител на още около 45 други дружества, основно дерегистрирани по ЗДДС и със задължения към бюджета. Адресът, от който жалбоподателят твърди, че е товарил стоките – [улица], е вписан в Търговския регистър и като адрес на управление на други дружества с управител Р. А. Р.. Така, за „ФУНДЕР МАКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БЛУМ КОМЕРС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и още над 20 други дружества с управител Р. Р. в Търговския регистър е вписан адрес за управление [населено място], район К. поляна, п. код 1373, /Факултета/, ул. 323-та №2. Този адрес е посещаван многократно от органи по приходите при извършване на различни проверки на дружествата с управител Р. Р., но никога не е констатирано, че от там е възможно да се извършва търговия със стоки.

Аналогично е положението с останалите места, от които жалбоподателят твърди, че е товарил стоките от другите доставчици. Отново е посочван адреса на управление на доставчиците и не е установено по никакъв начин от съответните места да е извършвана търговия със стоки.

Относно доставките от „ИВСА“ ЕООД с предмет перални машини и сушилна машина са представени фактури и приемо – предавателни протоколи от „АГРО ГБР“ ЕООД. При преглед на същите се констатира, че нито във фактурите, нито в приемо- предавателните протоколи е посочен вид, марка, модел на сушилните и перални машини. Посочено е само количество 10 броя, единична и сборна цена. Не е налице индивидуализация на стоките.

В хода на административното производство, от жалбоподателя са представени, приобщени към доказателствата по делото, с оглед доказване кадровата обезпеченост на „А.“ Е., „Г. Т.“ Е., „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, и „РУМИСТРОЙ - РАР“ ЕООД за извършване на услугите, предмет на спорните доставки, еднотипни граждански договори с физически лица. Към всички договори има Приложение 1 и Приложение 2. Приложение 1 е „констативен протокол“ с текст, цитат: „Работата е извършена и приета, без възражение“, а Приложение 2 е оформено като разписка за получено възнаграждение от съответното физическо лице. Гражданските договори не са представени в хода на ревизията. Установено е, че от страна на възложителя не са подавани справки по чл. 73 от ЗДДФЛ, а физическите лица-изпълнители не са декларирали изплатени доходи в декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ. Въз основа на извършени справки в ЕСГРАОН, в хода на административното производство, е констатирано различие между личните данни и документи за самоличност на лицата, посочени като

изпълнители по представените граждански договори, поради което и същите не са кредитирани като годни и валидни писмени доказателства.

Въз основа на установеното ревизиращите са достигнали до извода, че издадените от жалбоподателя фактури не отразяват реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 69 от ЗДДС, вследствие на което данъкът е начислен неправомерно, но е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

В хода на съдебното производство проведено по адм.д. № 11294/2021г. по описа на АССГ е било прието заключението на вещото лице Г. А., по изготвената съдебно-счетоводна експертиза. Експертизата е била приобщена към делото ведно с материалите по адм.д. № 11294/2021г. на АССГ. Не са направени възражения срещу приобщаването на материалите по делото и конкретно към обсъжданата експертиза. Заключението на съдебно-счетоводната експертиза съответства на фактическите констатации на ревизиращите органи. Вещото лице е посочило, че е работило въз основа на данните по делото и информацията, предоставена от НАП, въз основа на издадените съдебни удостоверения. Сочил, че не са били открити доставчиците по оспорените доставки на „МАРТИ 76“ ЕООД, поради което не е могло да се извърши реална проверка в счетоводствата им. Вещото лице е посочило, че доставчиците: „Риом Дива“ ООД, „ИВСА“ ЕАД, „Гатекс Трейд“ ЕООД, „Кварц Ди-зайн България“ ЕООД, „Автокаваците - 2“ ЕООД, „Румистрой РАР“ ЕООД, „Тунджай“ ЕООД, „Аорнет“ ЕООД и „БДП Комерс 98“ ЕООД са с прекратена регистрация (дерегистрация) по ЗДДС. Видно от Протоколи на ТД на НАП за извършена проверка на доставчици, във връзка с извършвана ревизия на жалбоподателя по делото, те не са намерени на адрес за кореспонденция (адрес по чл. 8 от ДОПК) и не са представили на хартиен носител с писмо, или по електронен път, исканите от ТД на НАП с ИПДП ОЗЛ счетоводни данни, документи и писмени обяснения, във връзка с ревизията на „МАРТИ 76“ ЕООД. По тази причина и по делото не се съдържат оборотни ведомости, главни книги, извлечения от счетоводни регистри и други данни и документи от тяхна счетоводна отчетност. Посочило е също така, че актуални местонахождения на доставчици или информация за лица за контакт, които да представят данни от счетоводна отчетност за минало време, на експертизата не са известни. В своя молба по адм.д. № 11294/2021г. на АССГ, в която е била обосновава необходимостта от събиране на данъчна и осигурителна информация по делото, експертизата е поискала съдействие в случай, че жалбоподателят или неговия процесуален представител разполагат с данни за адреси и лица за контакт със

счетоводства на доставчици, да ги съобщят писмено в молба по делото. До изготвянето на заключението на съдебно-счетоводна експертиза по адм.д. № 11294/2021г. на АССГ, не са били подадени данни за контакт с доставчиците, такива не са подадени и в настоящото производство. В Писмата на ТД на НАП по адм.д. № 11294/2021г. на АССГ се уведомява съда, че в НАП- не се съхраняват търсените ГФО (СБ, ОПР и други отчетни форми), като е посочено, че търговците са длъжни да ги обявяват в Търговския регистър, до който има свободен достъп и там следва да бъдат намерени за да послужат по делото. Експертизата се е използвала на наличната информация в Търговския регистър, „Справки“, „Актуално състояние“. Като изрично е посочено, че в „Обявени актове“ по Булстат на дружествата (доставчици): „ИВСА“ ЕАД, „Кварц Ди-зайн България“ ЕООД, „Автокаваците - 2“ ЕООД, „Румистрой РАР“ ЕООД „Тунджай“ ЕООД, „Аорнет“ ЕООД и „БДП Комерс 98“ ЕООД- не са били установени публикации на техни ГФО за дейност през финансови години включени в ревизирия период. Две дружества „Риом Дива“ ООД и „Гатекс Трейд“ ЕООД имат подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО, представени с разпечатки от ГФО от ТД на НАП по делото. Посочено е, че констатациите на експертизата по задачите свързани с доставчиците са били изведени от данни по документите по делото и счетоводството на „МАРТИ 76“ ЕООД, както и от информация от ТД на НАП.

Вещото лице е констатирало, че спорните фактури, са счетоводно надлежно отразени при жалбоподателя „МАРТИ 76“ ЕООД. Като това е изведено за всяка конкретна фактура, по вид, стойност и предмет в табличен вид /Таблица 1-5 от Заключението/.

В Таблица 6 от Заключението по ССЧЕ, вещото лице е извело в табличен вид- липсата на регистрирани по надлежния ред трудови договори при доставчиците, а по отношение на наличните такива, че същите са за длъжности, с предмет различен от предмета на доставките. Тези обстоятелства са били установени и в ревизионното производство.

Вещото лице е посочило, че в съответствие с подробно изготвената Таблица 8 от Заключението по ССЧЕ, във фактурите, издадени от доставчици на „МАРТИ 76“ ЕООД, са били фактурирани перални, сушилни, хидро изолационна мембрана, топлоизолационни материали, перилни, миялни и почистващи препарати, препарати за кожа, препарати за килими и дамаски, дезинфектанти, прах за пране, ароматизатори, омекотители, хигиенни мате-риали и консумативи за почистване, вата, работно и предпазно облекло, СМР -ремонт Цех, почистване на площи. Към фактури на доставчици са били приложени съпътстващи документи, в т.ч. договори, стокови разписки, пътни листа, товарителници,

приемо-предавателни протоколи, протоколи за СМР, данни от които са извлечени в Таблица № 8. Посочено е, че в счетоводната отчетност на „МАРТИ 76“ ЕООД се съхраняват и по делото се намират първични счетоводни документи - фактури на доставчици, в които видимо се съдържат задължителните реквизити или минимално изискуемата се информация по чл. 6, ал. 1 от ЗСч и чл. 114, ал. 1 от ЗДДС. По отношение на реквизита по чл. 6, ал. 1, т. 4 от ЗСч „Предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция“ се взема предвид и чл. 6, ал. 5 от ЗСч, според която „Документална обосновааност е налице когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата се информация по ал. 1, но за нея има документи, които я удостоверяват“. Такива случаи са налични при фактуриране на „Стоки по опис“, с приложение на Стокова разписка, в която те са описани по вид, количество и стойност, или фактуриране на „СМР по договор“ с приложение на Протокол обр. 19 за изпълнени СМР, описани по вид, количество и стойност (Таблица № 8).

В съдебното производство по адм.д. № 11294/2021г. на АССГ са били представени и приети на хартиен и магнитен носител доказателства, удостоверяващи наличието на електронен подпис на лицата издали Заповедта за възлагане на ревизията, Заповедите за изменение на ревизията, Ревизионния Доклад и Ревизионния акт и надлежно електронно връчване, въз основа на които и при липсата на оспорване от страна на жалбоподателя. Предвид представените и надлежно приобщени доказателства, съдът приема, че ревизионното производство не страда от процесуални нарушения, на това основание.

При насрочване на настоящото адм.д. № 3943/2023г. на АССГ, съобразно указанията на ВАС, е била разпределена доказателствената тежест между страните. Изрично е било указано на жалбоподателя, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, на които основава своите възражения. Въпреки това, в хода на съдебното производство не са били представени нови доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 във връзка с ал. 5 от ДОПК и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосновааността на РА, както и валидността на

акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта съдът следи служебно.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5-годишния срок.

Предвид направените по-горе констатации и представените по делото доказателства, че Ревизионен акт /РА/ №Р-22220620004241-091-001/ 31.03.2021г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Б. К. С. – ръководител на ревизията Ревизионен акт /РА/ №Р-22220620004241-091-001 от 31.03.2021г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Б. К. С. – ръководител на ревизията, е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК Ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите– негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на

подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпреденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Спор по фактите между страните не е налице, поради което предмет на анализ се явява единствено тяхната правна оценка.

При анализа на твърденията на страните и доказателствата по делото, съдът прави извод, че по същество спорът в производството се свежда до материалната законосъобразност на акта, във връзка с отказаното право на признаване на данъчен кредит, за частта от доставките, посочени в РА /съответно РД/, предмет на оспорване в административното и съдебното производство, потвърден с Решението на Директора на Дирекция „ОДОП“, поради липса на реалност на доставките, за процесния период и необоснованост на изводите на ревизиращите органи относно липсата на доказателства, удостоверяващи действителни доставки на стоки и услуги от преките доставчици на жалбоподателя.

От своя страна жалбоподателят оспорва материалната законосъобразност на този извод, като твърди, че доставките са реално осъществени, поради наличието на изискуемите съпровождащи доставките първични документи, тяхното надлежно счетоводно отразяване, като сочи, че не е съобразена спецификата на икономическата дейност на ревизираното лице. Излага съображения, че надлежното счетоводно отразяване, наличието на договори, стокови разписки и транспортни документи, при ревизираното лице, в достатъчна степен обосновават ползването на

данъчен кредит. Посочва, че не носи отговорност за действия или бездействия на доставчиците си.

По отношение на материалната законосъобразност на РА, във връзка с констатациите на органите по приходите за липсата на реалност на доставките, следва да се посочи в принципен план, че :

Правото на приспадане на данъчен кредит е сложен фактически състав, който поражда правните си последици само ако са налице всички негови елементи. Това право е свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС. Като доставката на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставката на услуга е всяко извършване на услуга.

Изводът за липса на реална доставка следва да се базира на: установени факти и обстоятелства от обективната действителност и техния анализ чрез прилагане на определени логически правила. Съдът следва да установи, дали изводът за липса на реална доставка е основан на правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени в хода на ревизионното производство. Като в тежест на ревизираното лице е да докаже, реалността на доставките, като благоприятен за него факт, свързан с възникване на правото на данъчен кредит. От своя страна, съдът следва да направи преценка, дали изводът на ревизиращите органи за липса на реални доставки е логически и правно обоснован.

Реалното извършване на доставка е положителен факт от обективната действителност и като такъв, при настъпването му остават следи и за него са налични доказателства. Доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за осъществени сделки, както и писмени доказателства, удостоверяващи осъществяването на доставките. Липсата на такива доказателства може да обоснове извод за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

Законът е въвел задължението за субекта ползващ данъчен кредит -да докаже материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на приспадане. Това задължение съществува и за жалбоподателя по настоящото дело. Този извод се извежда от разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, според което задълженото лице следва да докаже благоприятните за него факти. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС и СЕС. Правото на данъчен кредит е субективно притежателно право с насрещен субект приходната администрация, поради което според чл. 154 от ГПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК, във връзка с чл.

144 от АПК, доказателствената тежест за установяването му е за жалбоподателя.

Според съдебния състав, в настоящото производство жалбоподателя „МАРТИ 76“ ЕООД не доказва наличието на материалноправните предпоставки за упражняването на правото на данъчен кредит.

От събраните писмени доказателства, се установява, че всички фактури и съпровождащи документи относно спорните доставки се съхраняват от ревизираното лице и са надлежно счетоводно отразени в неговото счетоводство.

Следва да се отбележи, че представените фактури от предходни доставчици в административното производство от жалбоподателя, потвърждават извода на данъчната администрация, че доставките за всички с по-долу посочени фактури са фиктивни, а представените документи са създадени единствено за целите на административното и съдебното производство. Този извод се базира на безспорно установените факти, че: всички фактурите от предходни доставчици, са издадени от „ФЛОР ЕНТЕРПРАЙСИС“ ЕООД с[ЕИК] и „АГРО ГБР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]; управител на двете дружества е едно и също физическо лице – С. П.; нито едно от тези дружества не е регистрирано по ДДС; издадените фактури са без ДДС, като нито едно от тези дружества не е не са включили в дневниците за покупки опростените фактури; нито едно от тези дружества не е отчитало през годините приходи от продажби, включително и по процесните фактури. Тези обстоятелства и липсата на каквато и да е пазарна логика в продължение на 5 години доставчиците на „МАРТИ 76“ ЕООД, да са купували стоки единствено от тези две свързани дружества, сочат, че въпросните доставки са фиктивни и съдът приема изводите на приходната администрация в тази насока за законосъобразни и отговарящи на събраните доказателства.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. за данъчни периоди м. 11.12.2018г., м. 02.2019г. с 16бр. фактури, не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на комплекс от доказателства, а именно, че соченият доставчик е отразил в дневника си за продажба само 10 фактури към ревизираното лице, че адреса сочен за доставка натоварване на вещите предмет на оставките не може обективно да съхранява стоки посочени като предмет на доставките, че същият е бил посещаван многократно, но не е било открит представител на дружеството или пълномощник, като този адрес е посочен и като адрес на управление. Взето е в предвид, че за всички

доставки е посочено, че е извършено плащане в брой, като същевременно са били приложени касови бонове към фактурите. В същото време обаче „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е. е декларирало 5 касови апарата за търговски обекти в [населено място], като четири от тях са deregистрирани към датите на издаване на спорните фактури, нито един от тези апарати не е регистриран на адреса, от който се сочи, че са били натоварвани стоките-предмет на доставките. От тези обстоятелства е направен и законосъобразен извод, че липсват убедителни и достоверни доказателства за осъществяване на посочените във фактурите доставки, тъй като не се доказва произхода на стоките в доставчика, транспортирането им и извършването на плащане за твърдените доставки. Безспорно е установено, че доставчика на стоките не е предоставил доказателства за произхода на стоките и дали посочените във фактурите стоки са били във владение на „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е., за да може да същите да бъдат предадени на жалбоподателя. Не са установени и обективни данни за възможност за съхранение на стоките и къде е ставало това. Липсват и доказателства, че доставчика е разполагал с необходимите персонал, материали и активи. Наличните доказателства за транспортирането на стоките се базират на документация създадена от самия жалбоподател. Липсват и доказателства реално осъществено плащане за твърдените доставки, предвид посочения начин- в брой, като същевременно издадените касови бонове са от deregистрирани устройства. В хода на съдебното производство не се представиха и доказателства, обосноваващи извод за последваща реализация на стоките или влагането на услугите в конкретни последващи доставки, които да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, който единствено са документално обезпечени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ. Липсват доказателства извън представените фактури от жалбоподателя, които да сочат за реално осъществени сделки.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не са икономически

обосновани, независимо от това че са свързани с дейността на дружеството.

Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Според чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. След като липсват доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „МАРТИ 76“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „АВТОКАВАЦИТЕ-2“ Е., които представляват данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 16 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „А.“ Е. за данъчен период м. 01.2020г. с 4бр. фактури, не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на комплекс от доказателства, а именно, че соченият доставчик няма назначени лица по трудови правоотношения, дружеството не е подавало справки по чл. 73 от ЗДДФЛ, няма търговски обект, фактурите не са отразени в дневник продажби и СД по ЗДДС. От ревизираното лице е представен договор от 03.01.2020г. сключен между „АОРНЕТ“ ЕООД и „МАРТИ-76“ ЕООД с предмет ежедневно почистване на сградата, заедно с ниво -1 и двор, перално помещение, санитарно хигиени помещения, фойета, стълбище, асансьор и др. площи намиращи се на адрес [населено място] [улица] РЗП 5200 кв.м. Органите по приходите посочват, че липсва информация за лицата, извършили услугите, както и за машини, инвентар и др.

Посочено е още, че декларираният предмет на дейност от доставчика-компютърно програмиране и дейности по разработване на софтуер, не може да бъде обвързан по никакъв начин с фактурираните услуги по почистване, поради което не е признавао правото на приспадане на данъчен кредит. От тези обстоятелства е направен и законосъобразен извод, че липсват убедителни и достоверни доказателства за осъществяване на посочените във фактурите услуги, тъй като доставчика не е разполагал с необходимите персонал, материали и активи за да осъществи посочените във фактурите услуги, още повече, че същите по никакъв начин не са свързани с предмета му на дейност и липсва каквато и да е пазарна логика, дружество което осъществява дейност по компютърно програмиране и дейности по разработване на софтуер, да осъществява и почистване на сграда, в кратък период от време и без да е разполага с персонал, машини и съображения за това. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, който единствено са документално обезпечени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ. Липсват доказателства извън представените фактури от жалбоподателя, които да сочат за реално осъществени услуги.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство.

Предвид липсата на доказателства за реално извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то според разпоредбите на 25, ал. 1 и 2 от ЗДДС не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „МАРТИ 76“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реално извършена услуга от „АОРНЕТ“ ЕООД, която представлява данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито

задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 4 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „БДП КОМЕРС 98“ ЕООД за данъчен период м. 03.2020г. с 2бр. фактури, не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на комплекс от доказателства, а именно, че соченият доставчик за ревизирания период няма лица назначени на трудов договор, липсват и документи за произход на стоките предмет на доставките. От тези обстоятелства е направен и законосъобразен извод, че липсват убедителни и достоверни доказателства за осъществяване на посочените във фактурите доставки, тъй като не се доказва произхода на стоките в доставчика, транспортирането им и извършването плащане за твърдените доставки. Безспорно е установено, че доставчика на стоките не е предоставил доказателства за произхода на стоките и дали посочените във фактурите стоки са били във владение на „БДП КОМЕРС 98“ ЕООД, за да може да същите да бъдат предадени на жалбоподателя. Липсват и доказателства, че доставчика е разполагал с необходимите персонал, материали и активи. Наличните доказателства за транспортирането на стоките се базират на документация създадена от самия жалбоподател. Липсват и доказателства реално осъществено плащане за твърдените доставки. Фактурите издадени от „БДП КОМЕРС 98“ ЕООД са разплатени в брой, но не са представени касови бележки. В хода на съдебното производство не се представиха и доказателства, обосноваващи извод за последваща реализация на стоките или влягането на услугите в конкретни последващи доставки, които да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, който единствено са документално обезпечени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ. Липсват доказателства извън представените фактури от жалбоподателя, които да сочат за реално осъществени сделки.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието

на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не са икономически обосновани, независимо от това че са свързани с дейността на дружеството.

Предвид липсата на доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „МАРТИ 76“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „БДП КОМЕРС 98“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 2 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „ГАТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД за данъчен период м.07.2018г. с фактура №200403/31.07.2018г., не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на това, че соченият доставчик в периода е нямал назначени лица по трудови правоотношения, като същевременно твърдяната услуга е осъществяван на СМР- /включваща разбиване на бетон ръчно 310 кв., армировка за бетонова настилка мрежа №8, вкл. столчета 128,42 кг., бетон В30 в бетонова настилка Н.5 см 15 куб.м./, който няма как да се осъществят без нает персонал. От тези обстоятелства и предвид непредставяне на доказателства от доставчика за наличие на възможности да осъществи твърдяната услуга е направен и законосъобразен извод, че липсват убедителни и достоверни доказателства за осъществяване на посочените във фактурата услуги. Това е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивна доставка, която

единствено е документално обезпечена, без реално да е осъществена. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ. Липсват доказателства извън представените първоначално от жалбоподателя, които да сочат за реално осъществена услуга.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство.

Предвид липсата на доказателства за реално извършване на конкретната услуга, индивидуализирана по вид, характер и обем, то според разпоредбите на 25, ал. 1 и 2 от ЗДДС не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „МАРТИ 76“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактура и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реално извършена услуга от „ГАТЕКС ТРЕЙД“ ЕООД, която представлява данъчно събитие, поради което и фактурата не е документално обоснована, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочената фактура.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „ИВСА“ ЕООД за данъчен период м. 03.2017г. с 4бр. фактури, не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на комплекс от доказателства, а именно, че соченият доставчик не е представил каквито и да е доказателства свързани с произхода на посочените във фактурите стоки, както и за наличие на техническа и персонална обезпеченост за извършване на доставката. Дружеството „ИВСА“ ЕООД е отбелязано, че в своите дневници по ЗДДС, че декларира услуги, а представените от

ревизираното лице фактури касаят доставки на перални и сушилни. От тези обстоятелства е направен и законосъобразен извод, че липсват убедителни и достоверни доказателства за осъществяване на посочените във фактурите доставки, тъй като не се доказва произхода на стоките в доставчика. Безспорно е установено, че доставчика на стоките не е предоставил доказателства за произхода на стоките и дали посочените във фактурите стоки са били във владение на „ИВСА“ ЕООД, за да може да същите да бъдат предадени на жалбоподателя. Липсват и доказателства, че доставчика е разполагал с необходимите персонал, материали и активи. В хода на съдебното производство не се представиха и доказателства, обосноваващи извод за последваща реализация на стоките или влагането на услугите в конкретни последващи доставки, които да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, който единствено са документално обезпечени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ. Липсват доказателства извън представените фактури от жалбоподателя, които да сочат за реално осъществени сделки.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не са икономически обосновани, независимо от това че са свързани с дейността на дружеството.

Предвид липсата на доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „МАРТИ 76“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „ИВСА“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и

фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 4 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за данъчни периоди м. 09.2018г. и м.10.2018г. с 8бр. фактури, не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на комплекс от доказателства, а именно, че соченият доставчик не е представил каквито и да е доказателства свързани с произхода на посочените във фактурите стоки, както и за наличие на техническа и персонална обезпеченост за извършване на доставките и услугите. От тези обстоятелства е направен и законосъобразен извод, че липсват убедителни и достоверни доказателства за осъществяване на посочените във фактурите доставки, тъй като не се доказва произхода на стоките в доставчика, транспортирането им и извършването плащане за твърдените доставки, липсват и доказателства за наличие на персонал и материали за осъществяване на твърдените услуги. Безспорно е установено, че доставчика на стоките не е предоставил доказателства за произхода на стоките и дали посочените във фактурите стоки са били във владение на „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, за да може да същите да бъдат предадени на жалбоподателя. Не са установени и обективни данни за възможност за съхранение на стоките и къде е ставало това. Липсват и доказателства, че доставчика е разполагал с необходимите персонал, материали и активи. Наличните доказателства за транспортирането на стоките се базират на документация създадена от самия жалбоподател. В хода на съдебното производство не се представиха и доказателства, обосноваващи извод за последваща реализация на стоките или влагането на услугите в конкретни последващи доставки, които да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, който единствено са документално обезпечени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ. Липсват

доказателства извън представените фактури от жалбоподателя, които да сочат за реално осъществени сделки.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не са икономически обосновани, независимо от това че са свързани с дейността на дружеството.

Предвид липсата на доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „МАРТИ 76“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 8 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „Р. Р.“ ЕООД за данъчни периоди от м. 03.2019г. до м. 05.2019г. с 12бр. фактури, не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на комплекс от доказателства, а именно, че соченият доставчик не е представил каквито и да е доказателства свързани с произхода на посочените във фактурите стоки, както и за наличие на техническа и персонална обезпеченост за извършване на доставките и услугите. От тези обстоятелства е направен и законосъобразен извод, че липсват убедителни и достоверни доказателства за осъществяване на посочените във фактурите доставки, тъй като не се доказва произхода на стоките в

доставчика, транспортирането им и извършването плащане за твърдените доставки, липсват и доказателства за наличие на персонал и материали за осъществяване на твърдените услуги. Безспорно е установено, че доставчика на стоките не е предоставил доказателства за произхода на стоките и дали посочените във фактурите стоки са били във владение на „Р. Р.“ ЕООД, за да може да същите да бъдат предадени на жалбоподателя. Не са установени и обективни данни за възможност за съхранение на стоките и къде е ставало това. Липсват и доказателства, че доставчика е разполагал с необходимите персонал, материали и активи. Наличните доказателства за транспортирането на стоките се базират на документация създадена от самия жалбоподател. В хода на съдебното производство не се представиха и доказателства, обосноваващи извод за последваща реализация на стоките или влагането на услугите в конкретни последващи доставки, които да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице. Всичко това преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, който единствено са документално обезпечени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ. Липсват доказателства извън представените фактури от жалбоподателя, които да сочат за реално осъществени сделки.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не са икономически обосновани, независимо от това че са свързани с дейността на дружеството.

Предвид липсата на доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „МАРТИ 76“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и

съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „Р. Р.“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 12 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „ТУНДЖАЙ“ ЕООД през данъчни периоди м. 10.2019г. и м. 11.2019г. с 8бр. фактури, не са били реално осъществени. Това е било установено от органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на комплекс от доказателства, а именно, че соченият доставчик не е представил каквито и да е доказателства свързани с произхода на посочените във материали, както и за наличие на техническа и персонална обезпеченост за извършване на доставките и услугите. Констатирано е несъответствие между предмета на доставките, деклариран в дневниците за продажби на „ТУНДЖАЙ“ ЕООД и предмета на доставките, деклариран в дневниците за покупки на ревизираното лице, от една страна, доставчика е отразил само 7 фактури в дневниците си за продажби с предмет на доставките „услуги“, докато същите фактури са включени в дневниците за продажби на ревизираното лице с предмет „услуги“ и „материали“. При извършена справка в ИС на НАП относно регистрирани фискални устройства по Булстат е установено, че през 2019г. няма регистрирани касови апарати. Дружеството е декларирало два касови апарата /обект за разнообразни стоки и обект за продажби на пердета и завеси/, които са deregистрирани през 2015г. и 2017г. В тази връзка, е констатирано, че липсват доказателства за осъществени плащания по коментираните фактури.

От тези обстоятелства е направен и законосъобразен извод, че липсват убедителни и достоверни доказателства за осъществяване на посочените във фактурите услуги, тъй като не се доказва произхода на материалите в доставчика, транспортирането им и извършването плащане за твърдените доставки, липсват и доказателства за наличие на персонал и материали за осъществяване на твърдените услуги. Безспорно е установено, че доставчика на стоките не е предоставил доказателства за произхода на материалите и дали посочените във фактурите материали са били във владение на „ТУНДЖАЙ“ ЕООД, за да може да същите да бъдат вложени при извършената услуга, липсват и доказателства за извършено плащане

на твърдените услуги. Не са налични и доказателства, че доставчика е разполагал с необходимите персонал, материали и активи. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, който единствено са документално обезпечени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ. Липсват доказателства извън представените фактури от жалбоподателя, които да сочат за реално осъществени сделки.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не са икономически обосновани, независимо от това че са свързани с дейността на дружеството.

Предвид липсата на доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи или за извършване на конкретни услуги, индивидуализирани по вид, характер обем, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „МАРТИ 76“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реално осъществени услуги от „ТУНДЖАЙ“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 8 бр. фактури.

От събраните в административното и съдебното производство доказателства се установява, че доставките фактурирани от „РИОМ ДИВА“ ЕООД за данъчни периоди м. 10.2015г. и м. 11.2015г. с 16бр. фактури, не са били реално осъществени. Това е било установено от

органите по приходите, които са изградили своите изводи базирайки се на комплекс от доказателства, а именно, че соченият доставчик за ревизирания период няма лица назначени на трудов договор, липсват и документи за произход на стоките предмет на доставките. От тези обстоятелства е направен и законосъобразен извод, че липсват убедителни и достоверни доказателства за осъществяване на посочените във фактурите доставки, тъй като не се доказва произхода на стоките в доставчика, транспортирането им и извършването плащане за твърдените доставки. Безспорно е установено, че доставчика на стоките не е предоставил доказателства за произхода на стоките и дали посочените във фактурите стоки са били във владение на Р. ДИВА“ ЕООД, за да може да същите да бъдат предадени на жалбоподателя. Липсват и доказателства, че доставчика е разполагал с необходимите персонал, материали и активи. Наличните доказателства за транспортирането на стоките се базират на документация създадена от самия жалбоподател. В хода на съдебното производство не се представиха и доказателства, обосноваващи извод за последваща реализация на стоките или влагането на услугите в конкретни последващи доставки, които да могат да бъдат проследени като предмет, вид, обем, съответен на спорните доставки от преките доставчици на ревизираното лице. Всичко това, преценено в своята съвкупност е дало основание на органите по приходите да приемат, че се касае за фиктивни доставки, който единствено са документално обезпечени, без реално да са осъществени. Тези изводи се споделят и от настоящия съдебен състав, доколкото в съдебното производство са били приобщени доказателства, които ги подкрепят, а именно заключението на ССЕ. Липсват доказателства извън представените фактури от жалбоподателя, които да сочат за реално осъществени сделки.

От гореизложеното се установява, че жалбоподателя е знаел, за наличието на правна конструкция, която позволява реализирането на данъчно предимство. Установява се и намерение у жалбоподателя за създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не са икономически обосновани, независимо от това че са свързани с дейността на дружеството.

Предвид липсата на доказателства за реално прехвърляне на собственост върху индивидуално определени по вид, обем и характер вещи, то не е налице данъчно събитие. Съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, на датата на възникване на данъчното събитие по ал. 2, 3 и 4 данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за

регистрираното лице да го начисли. От всички доказателства по делото преценени в своята съвкупност и взаимовръзка, съдът прави извод, че „МАРТИ 76“ ЕООД, не успя да установи по безспорен и категоричен начин, въз основа на представените фактури и съпровождащи ги документи, макар и осчетоводени, че е налице реална доставка на стоките от „РИОМ ДИВА“ ЕООД, които представляват данъчно събитие, поради което и фактурите не са документално обосновани, поради което и няма изискуем данък, нито задължение за неговото начисляване, следователно и няма как да бъде ползвано право на приспадане на данъчен кредит, по отношение на тези фактури. Предвид на което, се споделят изводите на приходната администрация, че не следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит по посочите 16 бр. фактури.

В заключение следва да се посечи, че събраните в хода на ревизионното производство доказателства и техния обективен анализ, обосновават извод за правилност на изводите на ревизиращите органи за липса на реално изпълнение на доставките по процесните фактури. За целите на ЗДДС данъчно събитие е изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, или с документалното и обективиране в договори и приемо- предавателни протоколи, а с изпълнението като резултат. Без да е прехвърлено правото на собственост и извършена услугата данъчно събитие не съществува /естествено в основната хипотеза на облагаема доставка по чл. 2, т. 1-4 от ЗДДС/. Установяването на пораждащият задължението за доставката юридически факт е индиция за реалността на имущественото разместване при изпълнението. Субект на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са представени доказателства, опровергаващи изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на процесните доставки, въпреки изричните указания от страна на съда- в тази насока. Не са представени други доказателства, различни от събраните в хода на ревизионното производство, които да установят чрез пълно и главно доказване реалност на доставки предмет на спора, поради което и въз основа на изложените по-горе мотиви, съдът приема, че РА, в оспорената част е материално законосъобразен. Съдебният състав намира, че от доказателства по делото се установява, че злоупотребата с ДДС по всяка от проверяваните доставки е обусловена от действия на ревизираното лице, насочени към

създаване на данъчно предимство. Като това е осъществено, чрез създаването и използването на документите, с цел заобикаляне на закона и постигане на данъчно предимство, като същевременно доставките не са икономически обосновани, независимо от това че са свързани с дейността на дружеството. Знанието за това у ревизираното лице се извежда от: обективните действия свързани със снабдяването и представянето пред данъчните органи на оспорените фактури и приложенията към тях документи, които документално да обосноват неизвършени сделки и услуги, без реално те да са извършени; предоставянето на фактури от твърдените предходни доставчици, с които да се създаде привидно впечатление, че доставчиците са разполагали със стоките предмет на сделките, което не е отговаряло на фактическото положение. Тези обективни действия, според настоящия съдебен състав водят до еднозначен извод, че жалбоподателя съзнателно е използвал посочените фактури и приложенията към тях, с цел създаване на данъчно предимство.

В обобщение съдът намира, че РА, в оспорената част, е законосъобразен и обоснован, по изложените по-горе съображения, а жалбоподателят, с оглед доказателствената тежест, която носи в процеса, не успя да обори фактическите констатации и правни изводи на ревизиращите органи, поради което жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на правния спор е основателно искането на ответника за заплащане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 8717,19 лева, на основание чл.161, ал. 1 от ДОПК във вр. чл. 8, ал.1, вр. чл. 7, ал. 2, т.2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 79 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на „МАРТИ- 76“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], представлявано от И. Х. И. и М. И. С., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220620004241-091-001 от 31.03.2021г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Б. К. С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1590/13.10.2021г. на Директор Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП С., с които са допълнително определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 83 862,24 лв. и лихви за забава в общ размер на 17 817,44 лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА „МАРТИ- 76“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], представлявано от И. Х. И. и М. И. С., да заплати на НАП, Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ЦУ на НАП С., сумата от 8717.19 лв. /осем хиляди седемстотин и седемнадесет лева и деветнадесет стотинки/- разноси в производството представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните.

СЪДИЯ: